

Voorwoord

Wanneer we de kleuren van de regenboog zien, dan zien we eigenlijk gebroken licht. Elke kleur is afgescheiden licht. Maar elke kleur is mooi op zichzelf, en mooi wanneer die samen wordt gezien met schakeringen van dezelfde kleur, of zelfs met sterk contrasterende kleuren. Allemaal zijn ze belangrijk, niet alleen omdat ze prachtige beelden kunnen vormen, maar ook omdat ze uit dezelfde bron komen. Als ze samen worden gevoegd, dan verdwijnt elk van hen en zullen ze samen weer wit licht vormen.

We kunnen onszelf en de wereld waarin we leven, zien als een regenboog: wij zijn diverse kleuren. Dat maakt dat ieder van ons uitermate belangrijk is. Er zijn geen mindere zielen. Bovendien hebben we de mogelijkheid om samen mooie beelden te vormen. Maar het belangrijkste is om ons te bedenken dat we één zijn, samen vormen we één groot helder licht.

Dit boek probeert dat allemaal duidelijk te maken. We zijn deel van een enorm eenheidsuniversum waarvan we maar een fractie zien. Hoewel we vreselijk onbelangrijk en klein lijken te zijn, is ieder van ons onontbeerlijk omdat we op ingenieuze wijze verbonden zijn met iedereen en met alles wat er is. Door deze verbinding hebben we overal invloed op. Dit is ons creatieve deel, dat we kunnen gebruiken om energie aan de wereld toe te voegen, maar ook om energie te bevroren. Onze focus op het korte termijn-eigenbelang

leidt tot veel bevroezende energie. Toch zullen we daarvan leren; wanneer we ons realiseren dat we ons op ons lange termijn-'ons belang' moeten focussen, zullen we veranderen en een betere wereld zien ontstaan. Om dit te laten gebeuren, zou het het beste zijn als we onze vrije wil zouden gebruiken om in harmonie met Het Licht te zijn.

Het idee dat het het beste voor ons is wanneer we in harmonie met Het Licht leven, is gebaseerd op de boodschappen van vele mensen met een bijna-doodervaring. Ik ben hun dankbaar. Zij hadden ervaringen die ze vaak wonderbaarlijk en extreem waardevol vonden, die ze gedurende de rest van hun leven koesterden alsof het een schat betrof, en die hen ook ongenadig van hun stuk hadden gebracht en hun leven grondig hadden veranderd. Het kostte hen erg veel energie om met hun verbijsterende ervaringen om te kunnen gaan. Hun ervaringen hebben niet alleen hún leven veranderd, maar ook het mijne, en hopelijk zullen ze nog vele levens veranderen.

In dit boek volg ik een bepaalde redenering die ik tijdens de vele interviews met BDE-ers geleidelijk heb ontwikkeld. Deze is ook gebaseerd op de BDE-verslagen in andere publicaties, zoals boeken, gespecialiseerde tijdschriften en het wetenschappelijke *Journal of Near-Death Studies*. In BDE-en ontdekte ik steeds terugkerende thema's, die ik heb gebruikt om mijn redenering op te zetten. Van bijzonder belang was een interview met een vrouw die in staat was me vooraf te vertellen dat de financiële en economische crisis zich ernstig zou verdiepen. Veel andere BDE-ers ondersteunen de redenering die ik op basis van deze en andere interviews heb ontwikkeld. Om de thema's te illustreren en om mijn redenering te ondersteunen, gebruik ik zorgvuldig uitgekozen citaten van geïnterviewden en uit publicaties. Ik vind die citaten geweldig, want ze beschrijven heel helder het wezen van het relevante thema. Ik zou zo'n thema

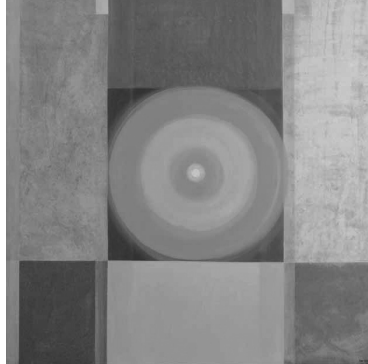
nooit zo goed onder woorden kunnen brengen als de betrokken BDE-er het heeft gedaan.

In enkele gevallen zijn de citaten afkomstig van de verhalen die anoniem aan de International Association for Near-Death Studies (IANDS) zijn gestuurd. De namen en herkenbare details zijn steeds aangepast om de privacy van de BDE-ers te beschermen, behalve als zij mij expliciet toestemming hebben gegeven voor het gebruik van hun naam. Als mensen die anoniem hebben bijgedragen aan het IANDS-archief hun anonimiteit willen opheffen, dan kunnen ze mij via de uitgever benaderen of via mijn eigen website: www.chistophOr.nl. Het was niet mogelijk om hun identiteit te achterhalen, omdat IANDS begrijpelijkerwijze de identiteit van de anonieme contribuant geheim moet houden.

Wanneer uw nieuwsgierigheid over deze ervaringen na het lezen van dit boek is gewekt en u er nog meer over wilt weten, dan raad ik u aan de officiële website van IANDS (www.iands.org) of van IANDS Nederland of België te bezoeken: www.merkawah.nl respectievelijk www.iands.be. Daar vindt u meer aanbevolen leesstof, een archief met vele ervaringen en links naar IANDS-groepen over de hele wereld. Het netwerk in Nederland, waar ik voorzitter van ben, heet *Merkawah*, en in Vlaanderen heet het *Limen*. Een andere interessante website is www.nderf.org. En voor het geval u meer over mij en mijn eerdere boeken wilt weten, ga dan naar www.christophOr.nl. Ik heb dit boek opgedragen aan de vele BDE-ers die ik heb gesproken, maar specifiek wil ik Tienke Klein bedanken voor haar advies over de opzet van dit boek. Ook de gesprekken die we gaandeweg over dit onderwerp hebben gehad, waren van groot belang voor het bereiken van het uiteindelijke resultaat.

1

Vergroot onze spirituele welvaart

We zitten op een doodlopende weg en we moeten omkeren. Te lang hebben we ons gericht op ons eigen korte termijn-eigenbelang en daardoor hebben we de 'ieder-voor-zich'-samenleving gecreëerd. We moeten de volgende stap in onze ontwikkeling zetten: focussen op ons lange termijn-'ons belang'. Ook de financiële crisis zal ons helpen te veranderen en hoewel het een pijnlijk proces is, zijn we voorbestemd om in een veel mooiere wereld te leven, en dat zowel materieel als spiritueel.

Positieve golven

Wat hebben een gorilla en bijna-doodervaarders (BDE-ers) met elkaar gemeen? Niet veel zou ik denken, maar ik heb ze alle twee nodig om te laten zien hoe belangrijk het is om in harmonie met Het Licht te zijn en om zoveel mogelijk positieve golven te creëren als we kunnen.

'De gorilla' was zijn bijnaam omdat hij de meedogenloze archetypische bankier was. Hij was de laatste baas van Lehman Brothers. Vlak voordat zijn firma failliet ging, kregen twee topmanagers nog bonussen van enkele miljoenen en later tijdens een rechtszitting zou hij verklaren dat de 350 miljoen dollar die hij verdiende in de tien jaar waarin hij leiding aan zijn bedrijf gaf, passend was. Jarenlang was hij er trots op geweest dat hij in de inkomens-top 10 van

Wall Street stond. Die ene keer dat zijn naam niet op de lijst stond heeft hem verschrikkelijk gestoord.

Het faillissement van zijn bedrijf was het startsein tot de recente financieel-economische crisis, die tegenwoordig de Grote Recessie wordt genoemd, maar die meer weg had van een 'Grote Implosie' van het financiële systeem.¹ Een volledige ondergang kon alleen worden vermeden met de haastige maar omvangrijke financiële reddingsoperatie van overheden en centrale banken over de hele wereld. Zij pompten vele honderden miljarden dollars in het systeem. Maar vlak na hun redding met belastinggeld hebben de bankiers uit Wall Street en Londen zichzelf alweer tientallen miljarden dollars aan bonussen toebedeeld.

Er is niets verkeerd met bankiers (ik zit zelf in het bankwezen), en er is ook niets mis met geld of met het verdienen van geld, zelfs als het veel is. Geld is een prachtig goed; het is een soort van energie die creatief kan worden gebruikt, waarmee iets productiefs kan worden gedaan en dus iets positiefs aan onze wereld kan worden toegevoegd. Maar de voorafgaande voorbeelden laten zien dat voor sommige mensen geld het einddoel is geworden en dat alles ondergeschikt is gemaakt aan het verwerven ervan. Waarom anders zou iemand die op een berg miljoenen zit zo boos zijn?

Deze houding ten aanzien van geld zie je niet enkel bij sommige bankiers, want veel mensen hebben hem aangenomen. Neem bijvoorbeeld de Britse parlementsleden die zo 'respectabel' zijn. Ze bleken gewone onbeschaamde profiteurs te zijn. Denk aan de declaraties van de vele dingen die niet echt werkgerelateerd waren, terwijl de belastingbetalers uiteindelijk de rekening kregen. Zaken zoals hondenvoedsel, luiers, toiletzittingen, pornofilms, de reparatie van het drainagesysteem van een privétennisveld en zelfs de aanschaf van een drijvend eendenverblijf stonden op de lijst. Dachten ze dat deze din-

gen essentieel zijn voor het uitvoeren van hun parlementaire taken? Dit is een voorbeeld van deze verwrongen houding tegenover geld uit de juridische hoek. Gedurende vele jaren betaalde het geprivatiseerde jeugd detentiecentrum in Pittson twee rechters in Wilkes-Barre, Pennsylvania voor de levering van gedetineerden. Een van de mede-eigenaren van de gevangenis bekende tegenover de FBI dat hij de rechters betaalde voor zware straffen. Geschat wordt dat op deze manier ongeveer 5000 jonge mensen onterecht in de gevangenis werden gegooid of te hoge straffen hadden gekregen voor onbeduidende overtredingen. De totale opbrengst van dit soort kinderhandel: ongeveer 2,6 miljoen dollar. Totale schade aan de levens van deze pubers: onmeetbaar.

Toegegeven, het zijn extreme voorbeelden, maar ze tonen de egocentrische intenties. Als we eerlijk zijn, kunnen we misschien zien dat wij ons ook wel eens zo – maar dan minder extreem – gedragen, zodat we vraagtekens kunnen zetten bij onze eigen intenties. Ik heb verhalen van BDE-ers nodig om voldoende duidelijk te maken waarom intenties een impact op de wereld hebben, en waarom het gebrek aan goede intenties geleid heeft tot deze Grote Recessie.

Dit boek gaat over het belang van intenties, over de golven die daarvoor worden gecreëerd en hoe ze door de hele wereld vibreren. Besproken wordt hoe positieve intenties positieve golven creëren, en negatieve intenties negatieve. Het beargumenteert dat het doel van het leven, ondanks alle problemen en tegenslagen, bedoeld is om ons vermogen om lief te hebben te vergroten. Benadrukt zal worden dat we ons te lang hebben gericht op onze eigen financiële welvaart, en te weinig op onze eigen spirituele welvaart. Het boek zal een niet-economische verklaring geven van de Grote Recessie en ons aansporen er snel van te leren.

De conclusie is dat we op een doodlopende weg zitten. We moe-

ten omkeren. We hebben ons te lang gericht op ons eigen korte termijn-eigenbelang en daardoor hebben we de 'ieder-voor-zich'-samenleving gecreëerd. Weliswaar heeft egoïsme ons geholpen een welvarende samenleving op te bouwen, maar we moeten echt de volgende stap zetten naar een lange termijn-'ons belang'. Als we dat niet doen, dan zal onze zelfzuchtige houding onze ondergang zijn en ons terugwerpen. We zullen oogsten wat we hebben gezaaid: de golven die we met ons egoïsme hebben gecreëerd. En als we voldoende negatieve golven hebben gecreëerd, zullen ze omslaan in onvermijdelijke tsunami's, niet alleen financiële, maar ook milieutechnische. Door sommige BDE-ers werd benadrukt dat de Grote Recessie in het niet valt bij de milieucrisis waar we langzaam in verzeild raken. We zullen omkomen in een klimaat dat als gevolg van onze eigen verstoringen is ontspoord en vijandig is geworden. We krijgen te maken met tekorten aan voedsel en water; we zullen nieuwe financiële en economische schokken ervaren. Het staat vast dat dit gaat gebeuren als we niet snel onze houding veranderen.

Het goede nieuws is dat we zullen veranderen. We zijn voorbestemd dat te doen, maar dat betekent niet dat we passief kunnen gaan zitten afwachten. Als we dat doen, zullen we zeker meer van dit soort schokken ervaren. Daarom moeten we hard werken om ze te vermijden, en hoewel het een pijnlijk proces zal zijn, zullen we het ontstaan van een minder zelfzuchtige wereld meemaken, en dat is natuurlijk een enorme beloning.

Bijna-doodervaringen leiden naar de waarheid

De buitengewone ervaringen van gewone mensen leiden ons naar de waarheid. Dit zijn de mensen die een bijna-doodervaring (BDE) hebben gehad. Ze komen uit alle lagen van de bevolking; mannen

en vrouwen, van alle leeftijden; artsen, bankiers, artiesten, enzovoorts. Ze zijn enorm belangrijk omdat ze er absoluut van overtuigd zijn dat ze tijdens hun ervaring een korte glimp van de hemel hebben opgevangen. Voor mij vormen ze een indirect kijkgat waardoor we inzicht kunnen krijgen in de betekenis van de schepping en het doel van ons leven. Daarom heb ik veel tijd besteed aan het bestuderen van deze ervaringen en heb ik veel BDE-ers geïnterviewd. Ik ben ervan overtuigd dat wat ze zeggen waar is en in hoofdstuk 2 zal ik uitleggen waarom.

Ik wilde alleen naar hen luisteren en alleen hun boodschap horen. Ik wilde niet luisteren naar religieuze mensen of mensen met paranormale gaven. Het is niet dat ik daar niet in zou geloven, maar ik wilde naar de zuiverste bron gaan, de vele verschillende gewone mensen die een BDE hebben gehad en daardoor voor even in de hemel zijn geweest, of op zijn minst op de drempel daarvan hebben gestaan. Zij blijven bij hun verhaal, zelfs al is het decennia na hun ervaring. Hun boodschap is oorspronkelijk. Ze vermengen die niet met nieuwe ideeën en veranderen die niet gedurende hun leven. Ze blijven erbij dat we hier op aarde in een surrogaat-werkelijkheid leven, terwijl wat zij daarginds hebben ervaren de echte werkelijkheid is. Deze is echter dan het dagelijkse leven.

Misschien zegt u wel dat BDE-en onzin zijn. Ze worden veroorzaakt door een gebrek aan zuurstof of door andere chemische reacties of neurologische processen in de hersenen van stervende patiënten. Ik zou kunnen wijzen op voortreffelijk onderzoek, erkend door de reguliere wetenschap, waaruit blijkt dat dit alles niet de oorzaak van BDE-en is (zie hoofdstuk 2). Je zou me misschien vertellen dat men nog steeds niet weet wat dan wel de oorzaak is van het optreden van BDE-en, en ik zou dat moeten toegeven. Maar dan zou ik de verhalen vertellen van mensen die in staat waren om rond te dwa-

len door hun ziekenhuiskamer of die, toen ze klinisch dood waren, precies konden zien wat er tijdens hun eigen operatie gebeurde. Ze waren buiten hun lichaam en ontdekten dat ze nog steeds een helder bewustzijn hadden. Er zijn diverse duidelijke en goed gedocumenteerde gevallen bekend waarin mensen in staat waren om los te komen van het fysieke lichaam, rond te dwalen en specifieke observaties te doen die later konden worden geverifieerd (de zogenaamde ‘verifieerbare observaties’).

Bovendien zijn er veel mensen die tijdens hun BDE zinvol communiceerden over wat ze later in hun leven zouden meemaken. Wat ze zagen zouden ze later heel goed kunnen begrijpen. Zo heeft één van die mensen de Grote Recessie zich zien ontwikkelen na het bankroet van Lehman, iets wat de hele financiële wereld flink op zijn grondvesten heeft doen schudden. Maanden voordat het werkelijk gebeurde, had ze me hiervan al verteld (zie hoofdstuk 8).

Verifieerbare observaties terwijl men buiten het lichaam is, plus de zinvolle communicatie lijken te bewijzen wat men door de geschiedenis heen heeft geloofd: Het leven stopt niet met de dood. BDE-en lijken aan te tonen dat ons bewustzijn eeuwig is.

Misschien zegt u nu dat al die verhalen ridicuul zijn en ongelooflijk. Het feit dat verhalen ongelooflijk lijken in de wereld zoals we die kennen, betekent niet dat ze onwaar zijn. Bedenk wat er met Marco Polo is gebeurd, die als negentienjarige in 1271 naar China trok. Hij was een van de eerste vertegenwoordigers van een Europese beschaving die in aanraking kwam met de veel oudere (en toen nog steeds mysterieuze) Chinese beschaving. Het zou een cultuurschok zijn. Op dat moment was veel van wat hij daar zag onbekend in zijn woonplaats Venetië.

In China werd hij met veel eegards door keizer Kublai Khan ontvangen. Hij beschreef hoe machtig en rijk de keizer was. Zo gaf hij geld uit dat

van papier was gemaakt, gestempeld met het keizerlijke zegel. Tot Marco's verbazing werd het geaccepteerd in ruil voor waardevolle dingen, zoals parels, juwelen, goud, zilver of welk ander product ook. Vervalsing was een doodstraf. De eerste Europese bankbiljetten waren er pas in 1661 in Zweden en in 1691 in Engeland!

In China bleek glas door mensen te worden gebruikt om beter door te zien. Eetgewoonten waren volledig anders. Ze aten bijvoorbeeld ijs, dat in Europa op dat moment onbekend was. Wijn werd van rijst gemaakt, wat voor Europeanen, die alleen wijn van druiven kenden, wel erg vreemd zal zijn geweest.

Hij was verbaasd over de enorm grote bevolking. Het bijzondere van deze mensen was dat ze als het maar even kon drie keer per week een bad namen, en in de winter zelfs elke dag. Een man op een hoge positie of met geld had in zijn huis zijn eigen bad. Het was onmogelijk om alle kachels en baden met hout te stoken, maar gelukkig was er een provincie waar zwarte stenen uit de bergen werden gedolven. Als ze werden aangestoken, brandden ze als houtskool, en hielden het vuur beter vast dan hout. In Europa waren kolen op dat moment onbekend en het idee dat stenen konden branden was ongehoord.

In die tijd waren Europeanen absoluut gefascineerd door Marco's ongewone verhalen, maar velen geloofden ook dat hij een leugenaar was. Ze konden niet geloven dat wat hij vertelde waar kon zijn. Het ongeloof was zo groot, dat de priester die hem op zijn sterfbed de biecht afnam (rond het jaar 1324) aan Marco vroeg of hij bereid was zijn leugens te bekennen. Marco's antwoord was: 'Ik heb niet de helft verteld van wat ik echt heb meegemaakt, omdat ik wist dat men het toch niet zou geloven.'

Iets soortgelijks gebeurt er met mensen met een BDE. Ze zijn ervan overtuigd dat wat ze op hun reizen hebben gezien heel erg echt is.

Ondanks dat het niet van deze wereld leek te zijn, weten ze dat het echter is dan het dagelijkse leven. En net als Marco Polo weten ze dat veel mensen hun verhalen niet kunnen geloven.

Dit boek zou er niet zijn zonder de boodschappen van de BDE-ers. Hun verheven kennis komt niet zonder offer. Na hun ervaring vinden ze het extreem moeilijk om weer om te gaan met onze vierdimensionale wereld. Gemiddeld kost het hun ongeveer zeven jaar om weer een soort van evenwicht te vinden tussen hun aardse leven en hun lichte aanraking met de hemel. Bovendien vinden niet alleen de BDE-ers het moeilijk, ook hun geliefden vinden dat. Daarom heb ik gevraagd welk advies ze hebben voor mensen die nog steeds worstelen met hun BDE, of die nog op het punt staan hun ervaring te hebben (zie hoofdstuk 10). Misschien bent u wel een van hen!